

ת"פ 34353/03/17 - מדינת ישראל נגד זאור אבשלומוב

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 34353-03-17 מדינת ישראל נ'
אבשלומוב(עציר)

בפני כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זאור אבשלומוב

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד יוני דדון

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בארבע עבירות של סחר בסמים מסוכנים, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"); וכן בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים; ובעבירה של החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים.
2. כתב האישום מתאר ניהול "תחנה לממכר סמים" על ידי הנאשם, כאשר במסגרת ניהולה נשלחות לצרכנים פוטנציאליים הודעות טקסט המכילות דברי פרסומת בדבר סמים. הודעות אלו נשלחו ממספר טלפון השייך לאדם שזהותו אינה ידועה למאשימה והוא הוגדר בכתב האישום "הסוחר הראשי". כתב האישום מתאר ארבעה מקרים בהם התקשרו קונים פוטנציאליים ל"סוחר הראשי" וביקשו לרכוש סמים. בסמוך לכך הגיעו הקונים למקום מפגש אליו הגיע הנאשם רכוב על אופניים חשמליים ומסר להם סם מסוג קנבוס בתמורה לתשלום. בדרך זו מכר הנאשם בין התאריכים 4.3.17 - 2.3.17 לארבעה קונים שונים, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 10.66 גרם נטו בתמורה לסכום של 1100 ₪.
3. עוד מתאר כתב האישום כי ביום 4.3.17 החזיק הנאשם בביתו שלא לשימוש עצמי בלבד, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 40 גרם נטו המחולק ל-42 מנות; וכן סם מסוכן מסוג חשיש המחולק ל-11 חתיכות במשקל כולל של 30.24 גרם נטו; ו-3500 שקיות ריקות. שקיות אלו דומות לשקיות שהכילו את 42 המנות שלעיל וכן לשקיות שנמסרו לקונים.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לחומרת מעשיו של הנאשם הנובעת בין היתר מהעובדה שהפעיל תחנת סמים ממנה בוצעו פניות יזומות לקונים פוטנציאלים שלאחריהן ביצע את עסקאות הסמים. עוד הפנתה המאשימה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ועמדה על הפגיעה שנגרמה לחברה. בהתייחסה למתחם העונש ההולם, טענה המאשימה כי מדובר במספר אירועים על כן יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 7 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר לכל אירוע. בהתייחסו לעונש הראוי שיש להטיל על הנאשם הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי הכולל עבירות רבות בגין ריצה מספר מאסרים וכן לעובדה שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים. לפיכך ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש הממוקם במרכז המתחם לצד עונש מאסר מותנה, קנס, ופסילת רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ-24 חודשים. לאור כך שהנאשם הוכרז כסוחר סמים, בהתאם להוראות סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים, ביקשה המאשימה לחלט סך ₪ 500 שנמסרו לנאשם במסגרת אחת העסקאות וכן את האופניים החשמליים בעזרתם הגיע לביצוע העסקאות.

5. ב"כ הנאשם ציין כי מעובדות כתב האישום עולה שמדובר במספר מצומצם של עסקאות, בסכומים ובמשקלים נמוכים יחסית. כן צוין שמדובר בסם המוגדר כסם קל. בנוסף ציין הסנגור כי מכתב האישום עולה שחלקו של הנאשם היה קטן יחסית וכי הוא רק סיפק את הסם, אך לא קיבל את ההזמנה, לא קבע את המחיר ולא שלט בעסקה כלל. ביחס למתחם הענישה, טען הסנגור כי לאור סמיכות הזמנים ויתר הנסיבות יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל האירועים המתחיל מ-6 חודשי עבודות שירות. בהתייחסו לנסיבותיו האישיות של הנאשם הפנה הסנגור לכך שהנאשם נישא יום אחד בלבד טרם מעצרו וכי אשתו נמצאת בהריון בסיכון. לפיכך ביקש הסנגור לגזור את עונשו ברף הנמוך של המתחם.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו.

דין והכרעה

7. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. המאשימה סברה כי יש מדובר במספר אירועים ואילו ההגנה סברה כי מדובר באירוע אחד. בענייננו דומני כי נכון לקבוע מתחם עונש אחד לעבירות כולן. ארבע העבירות נבעו מאותה תכנית עבריינית. מדובר בשיטת פעולה זהה בה נקטה "התחנה" כמו גם הנאשם. העבירות בוצעו בסמיכות זמנים והגם שמדובר בקונים שונים, סברתי שאין בכך לשנות מהמסקנה לפיה יש לראות בכל העבירות אירוע אחד, שכן מדובר בקונים מקריים והתחנה מכרה "לכל דיכפין". כמו כן יש לראות את החזקת הסמים והכלים כחלק מאותו אירוע, שכן מדובר בעבירה אינהרנטית למקרי הסחר, היינו שמטרת החזקת הסמים והכלים הייתה לאפשר את ביצוע עבירות הסחר. מכאן שקיים קשר הדוק בין כל העבירות וראוי לקבוע מתחם עונש אחד, המביא בחשבון כמובן שמדובר במספר עבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל

29.10.14); (רע"פ 4760/14 **קיסלמן ואח' נ' מדינת ישראל** (7.5.15); (דנ"פ 2999/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (22.5.2016)).

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** נגע הסמים מכלה כל חלקה טובה בחברה. על נזקיו הבריאותיים, החברתיים וכלכליים, אין צורך להכביר מילים (ע"פ 11220/03 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.7.05); ע"פ 4998/95 **קרדוסו נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(3), (769)). הצורך בסם, מוליד מספר נזקי משנה ובהם נזקים לגופו של המשתמש בסם, ובעקיפין גם לשלום הציבור, בשל כך שלרוב מכורי הסם מבצעים עבירות רכוש על מנת לממן. בענייננו, שימש הנאשם חלק ממערך הפצת הסמים ומכאן שפגע פגיעה ממשית באינטרסים המוגנים כמפורט לעיל.

9. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:** כתב האישום מתאר מנגנון משומן היטב לממכר סמים והמאשימה ביקשה לראות בכך נסיבה לחומרה. אינני סבור שהדבר אפשרי. כתב האישום אינו מייחס לנאשם את משלוח הודעות הפרסומת ואת יתר התקשורת עם הקונים. אדרבה, כתב האישום מייחס פעולות אלו לאדם אחר שזהותו אינה ידועה והוא מכונה "הסוחר הראשי". לא צוין שהנאשם היה מודע לפעילות זו וממילא שהוא לא נטל בה חלק. לאור כך הדבר לא הוכח כלפי הנאשם ברמה הנדרשת לצורך ייחוס נסיבה מחמירה - מעבר לכל ספק סביר. מנגד, קשה לראות בנאשם "בורג קטן" כפי שציין הסנגור, אלא יש לראות את הדברים כפשוטם, היינו שהנאשם הוא חלק אינטגרלי ממערך הפצת הסמים בתחנת הסמים אותה ניהל וממנה פעל. בנוסף יש להביא בחשבון שמדובר בעבירות המלוות בתכנון מוקדם, בהצטיידות במלאי של סמים וכי הסיבה לביצוען הוא הרצון להרוויח כסף קל ומהיר.

10. **מדיניות הענישה:** בתי המשפט הדגישו פעם אחר פעם כי יש לנהוג בעבירות הקשורות להפצת סמים ביד נוקשה, ולהטיל עונשים כבדים. ראו:

"ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה... כי יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה... וכי יש חשיבות בענישה כלכלית בעבירות סמים שעיקרן הוא בצע כסף" (ע"פ 8988/16 **אשר בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.17)).

וכן:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעה אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח משלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים" (ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.07.11)).

11. וביחס לתרומתו של כל "שחקן" בשרשרת הפצת הסמים, והעונש הראוי לו, נקבע כי "ההתמודדות עם תופעת הפצת הסמים המסוכנים בישראל מחייבת תחילה הכרה בתרומתם של כלל השחקנים במערך המסועף של שוק זה, ולאחר מכן חייבות הרשויות האמונות על הדבר, כל אחת בתחומה שלה, לפעול כדי ליצור מצב של חוסר-כדאיות לעסוק בהפצה עבור כלל חוליות שרשרת ההפצה, החל ביצרן, עובר בבלדר וכלה בסוחר. גם לרשות השופטת ישנו תפקיד במאמץ ההתמודדות עם תופעת הפצת הסמים בישראל, על התפקיד החיוני שבתי המשפט צריכים למלא במסגרת זו" (ע"פ 7657/10 יוסף הייב נ' מדינת ישראל (29.3.12)).

12. הסנגור טען כי חומרת מעשיו של הנאשם פחותה שעה שמדובר בסם המוגדר "קל" ובכמות קטנה. בעניין זה נקבע כי "המאבק בנגע הסמים צריך להיות מכוון גם נגד השימוש בסמים קלים ובפגיעתם של אלה ביחידים ובחוסנה של החברה כולה אין להמעיט". (ע"פ 2000/06 מדינת ישראל נ' ויצמן (20.07.06)). ביחס לכמות נקבע כי "אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי" (רע"פ 7996/12 יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.13)). עוד ראוי להפנות לדברים שנאמרו לאחרונה בנושא ההבדל שבין השיח המתנהל בנושא השימוש בסם הקנאביס לבין התייחסות מקלה למסחר בו:

"בפועל, בקשת המבקש היא כי בית משפט זה ייתן מעין "הכשר נורמטיבי" לגידול בהיקף גדול של סמים קלים מסוג קנאביס, תוך התעלמות מהוראות החוק. אף אם אניח כי נושא השימוש העצמי בסמים מסוג קנאביס זוכה לשיח ולתהודה במישור הציבורי והחקיקתי (כאשר בהקשר זה המבקש הפנה למספר יוזמות חקיקה בישראל ומחוץ לישראל בנושא), ברי כי אין בכך כדי לאפשר לבית משפט זה לקבוע את שמתבקש על-ידי המבקש לקבוע על דרך הפסיקה. עוד יש לציין את המובן מאליו, כי המעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום חורגים הרבה מעבר ל"שימוש עצמי" בסמים." (בש"פ 6601/17 ברטי גילי נ' מדינת ישראל (23.8.17))

הענישה הנוהגת ביחס לעבירות סחר בסמים משתנה ממקרה למקרה והיא תלויה בסוג הסם, בכמות שנמכרה, בהישנות המקרים ובנסיבותיו האישיות של הנאשם. בדיקת מדיניות הענישה ביחס לעבירת סחר בודדת, בכמות קטנה יחסית של חשיש (או קנאביס) ובתמורה נמוכה בהתאם, מלמדת כי לרוב מוטלים עונשי מאסר קצרים ובמקרים מתאימים אף בעבודות שירות.

אפנה למשל לרע"פ 5712/16 יצחק אייזנבוך נ' מדינת ישראל (17.8.16) בו נדחתה בקשת רשות ערעור על נאשם שהוטלו עליו 8 חודשי מאסר בגין 4 עסקאות סמים בכמויות קטנות יחסית. הנאשם היה צעיר, עברו נקי ושירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית; רע"פ 3627/13 שדה נ' מדינת ישראל (22.5.13), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו - 7 חודשי מאסר בגין סחר בסמים מסוג קנבוס בשתי הזדמנויות במשקלים של 0.8 גרם ו- 1 גרם תמורת 80 ש"ח, בכל הזדמנות; ע"פ (מח' חי') 7319-08-12 סבח נ' מדינת ישראל (25.10.12) בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו - 18 חודשי מאסר לאחר שהורשע בשני מקרי סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקלים של 5.38 גרם ו- 2.93 גרם; ת"פ 26938-06-14 דורני נ' מדינת ישראל (21.9.14), בו הוטלו על הנאשם 15 חודשי מאסר

בפועל בגין הרשעתו בשני אישומים של סחר בסמים מסוג חשיש לסוכנת במשקלים של 14 ו- 29 גרם, בתמורה ל- 400 ₪ 1,000 בהתאמה; ת"פ 26650-06-14 **מדינת ישראל נ' סלטאן** (21.9.14) בו נידון הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה בגין סחר בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 9.7 גרם בתמורה ל- 400 ₪; ת"פ 26709-06-14 **מדינת ישראל נ' ישראלוב** (26.10.14), בו נידון נאשם ל-11 חודשי מאסר בפועל בגין סחר בסם קנבוס בשתי הזדמנויות שונות לסוכנת משטרתית באירועים חברתיים.

ביחס למקרים בהם הוטלו מאסרים בעבודות שירות אפנה למקרים הבאים:

ת"פ 54706-01-13 **מדינת ישראל נ' חביב** (09.09.13), בו הורשע נאשם בכך שמכר בארבע הזדמנויות שונות סמים מסוג חשיש במשקלים של 6.4 גרם, 5.38 גרם, 3.98 גרם, וכן אצבע חשיש בכמות לא ידועה. הנאשם נידון ל-6 חודשי עבודות שירות.

ת"פ 3720-03-15 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (25.10.15), בו הורשע נאשם בשישה אישומים של סחר בסם ובאישום נוסף של החזקת סמים. הנאשם מכר לאחרים סם מסוג מריחואנה בכמויות קטנות. הנאשם היה צעיר נורמטיבי והוא נידון ל-6 חודשי עבודות שירות.

ת"פ 21873-05-14 **מדינת ישראל נ' דהאן** (06.09.15), בו הורשע נאשם בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים. הנאשם מכר בארבעה מועדים שונים לאחר מנת סם מסוג חשיש במשקל שאינו ידוע במדויק. בנוסף, הנאשם החזיק במקומות שונים חשיש במשקל של 248 גרם. הנאשם נידון ל-6 חודשי עבודות שירות.

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינינו, המהוות אירוע אחד, תוך התחשבות בכמות הסם, מהותו ובריבוי העבירות, הוא 10 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם - שיקולים שאינם קשורים לנסיבות ביצוע העבירה

14. איש מהצדדים לא טען שיש לסטות במקרה זה, מסיבה כלשהי, ממתחם הענישה ואכן נתוני המקרה מצביעים על כך שיש לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה ואין מקום לסטות ממנו לקולה או לחומרה.

15. לצורך גזירת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בכתב אישום מתוקן, אשר הביאה לחיסכון ממשי בזמן שיפוטי, כמו גם שביטאה חרטה וקבלת אחריות. עוד הבאתי בחשבון את העבודה שהנאשם נישא זמן קצר טרם מעצרו בתיק זה וכי אשתו מצויה בהריון. בטוחני כי מעצרו בנסיבות אלו קשה עליו ואף תקופת המאסר אשר תוטל עליו בגין מעשיו, תהא קשה עבורו ועבור משפחתו החדשה.

16. מנגד, קשה להתעלם מעברו הפלילי המכביד של הנאשם. חרף גילו הצעיר הספיק הנאשם לצבור שורת עבירות ארוכה בנושאים שונים ובהם עבירות רכוש, סמים, אלימות ועוד. הנאשם ריצה בעברו מספר מאסרים בפועל והדבר לא הרתיעו מהמשך ביצוע עבירות פליליות.

17. הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר ולא הובאו כל נתונים שיש בהם ללמד על סיכויי שיקום כלשהם, אף לא לצורך חריגה מהמתחם. אכן, הנאשם נישא לאחרונה ויש לקוות כי כעת משהקים משפחה, יהיה בכך להביאו לשנות את התנהגותו לחיוב.

18. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 6 חודשים. הסנגור לא טען דבר נגד תחולת המאסר המותנה ואכן למרות שהוא הוטל בשנת 2012 (והעבירות מושא עניינו בוצעו בשנת 2017) הוא בר הפעלה לאור מועד שחרורו של הנאשם ממאסר כאמור בע/3. יצוין כי מאסר מותנה זה הוטל בשל עבירה דומה של סחר בסם מסוכן.

19. המאשימה ביקשה לחלט סכום כסף שנתפס והקשור בעסקה מושא אישום מס' 4 וכן את האופניים החשמליים בהם עשה הנאשם שימוש לצורך ביצוע העבירות. הסנגור לא התנגד לכך ולא טען בנושא דבר. יצוין כי בקשה זו באה לאור הכרזת הנאשם כסוחר סמים (בהסכמה) כאמור בסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים. אציין כי בכתב האישום המתוקן לא פורטו האופניים, אלא רק בכתב האישום המקורי (בכתב יד) דומה שמדובר בשכחה ולראיה, כאמור, הסנגור לא הביע כל התנגדות עת נטען הדבר על פה.

20. כאמור הסנגור לא הביע כל התנגדות לבקשת החילוט. עם זאת, אציין בקצרה כי אכן בקשה זו היא במקומה. סעיף 36א(ב) לפקודה הסמים קובע כי נאשם שנקבע כי הוא סוחר סמים, בית המשפט "יצווה בגזר הדין כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהוגש בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט". סכום הכסף אותו מבקשת המאשימה לחלט נתקבל על ידי הקונה באישום 4 (בהודעה בסיפא לכתב האישום צוין אישום 5 שכן הדבר היה נכון על פי כתב האישום המקורי טרם התיקון ולא בוצעה התאמה לאחר התיקון). ברי כי חילוט זה מתבקש מאליו וכאמור הסנגור כלל לא טען דבר בעניין וממילא שלא נמצאו נימוקים מיוחדים להימנע מכך. ביחס לאופניים, הרי שעל פי סעיף 31(6) רואים רכוש זה (השייך לנאשם) כאילו הושג בעבירה של עסקת סמים (בשל ההכרזה כסוחר סמים). ואולם, רכוש זה גם שימש לביצוע העבירה (סעיף 36א(א)(1) לפקודת הסמים) ומדובר בעילה נפרדת המצדיקה חילוט רכוש זה וגם כאן ברירת המחדל היא חילוט אלא אם בית המשפט "סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט". בנסיבות העניין, מדובר בכלי תחבורה ששימש את הנאשם לביצוע כל העסקאות. אין מדובר ברכוש יקר ומשכך הפגיעה בנאשם אינה בלתי מדתית בשים לב למהות האישומים (לחילוט רכוש ממשי בשל עבירה של גידול סמים, ראו לאחרונה רע"פ 2675/17 **גיל ארצי נ' מדינת ישראל** (23.8.17)). לא ראיתי נימוקים מיוחדים שלא לחלט רכוש זה והסנגור כאמור כלל לא טען דבר בנושא.

21. **לאור כך, אני מורה על חילוט הסך של 500 ₪ והאופניים החשמליים.**

22. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים מת.פ 33736-04-11 (בית משפט שלום תל-אביב) מיום 29.5.12 וזאת באופן מצטבר לעונש המאסר אותו הטלתי. צבירה זו מתחייבת בנסיבות העניין, שכן לא ראיתי כל נסיבה המצדיקה סטייה מדרך המלך הקבועה בסעיף 58 לחוק העונשין לפיה מאסר מותנה יופעל במצטבר לעונש המוטל. אדגיש שוב כי מאסר מותנה זה הוטל בשל עבירה של סחר בסמים, בה שוב חטא הנאשם.

סה"כ ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו - 16.3.17

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ד. קנס בסך 5000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-8 תשלומים שווים ורצופים מיום 1.10.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו. בחישוב הקנס הבאתי בחשבון את חילוט הרכוש כפי שפורט לעיל.

ה. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 8 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. (להיבטים עונשיים מול מניעתיים של פסילת רישיון בעבירות סמים ראה ע"פ 4201/13 **עבד אל רחמן שרכס ואח' נ' מדינת ישראל** (29.5.14)).

מובהר לנאשם כי מניין הפסילה (להבדיל מתחילת הפסילה) יחל רק עם הפקדת רישיון נהיגה, או תצהיר כנדרש והכל בכפוף להוראות סעיף 42 לפקודת התעבורה.

ו. ביחס לחילוט, יש לנהוג כאמור בסעיף 21.

בחלוף תקופת הערעור, ניתן להשמיד את המוצגים - הסמים והציוד.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אלול תשע"ז, 04 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.